

вътъ. Мечтаяхъ си че ако бы да миняхъ тамо, щѣхъ да намѣрихъ лесниѣхъ да си отмѣнихъ отъ бѣдното си състояніе, и не примысляхъ никакъ за прѣмеждіята, които трѣбаше да прѣкарамъ и даже че можяхъ да падна въ рѣцѣтъ на челоуко-ядцы.

Това послѣдното прѣмеждіе бѣше еще по-вѣроятно; защото споредъ прѣсмѣтнуваніята ми не бѣхъ много далечъ отъ Караибскытъ краеморія.

Отъ най-напрѣдъ помислихъ че ще могъ да направя за употребленіе ладіѣхъ на кораба, който морето бѣше изхвърлило на крайтъ, но изгубихъ напрасно цѣлы три мѣсецы. Принудихъ ся най-послѣ да напусна туй намѣреніе, но пожеланіето ми станъ еще по-силно. Дойде ми на умъ че като бѣхъ самъ и като нѣмахъ сгоднытъ сѣчива, по-лесно щѣше да е за мене да направя отъ пня на нѣкое дърво едно чърниче (каикъ), като тѣзи които правятъ дивытъ. И тѣй захваняхъ тѣзи безумни работы замай-